

Toen topmannequin Yasmina kunstschilder werd, voltrok zich een mirakel

2210199 2

Met de wereld als atelier

In haar prille jeugd had Yasmina Van Hove alles en dan weer ook niets. Ze groeide op in het selecte Koekelberg bij een lieve mama en een heel intellectuele vader, maar miste de sprankelende jongmeisjestijd : daarvoor werd ze veel te streng opgevoed en ontbrak haar de lef om ertegen te revolteren. Na de middelbare school stak de beroepskeuze Yasmina een handje toe : die oriënteerde haar naar de Europese Mannequinschool. Een keuze die zelfs vader niet kon tegenspreken.

„Vanaf dit moment is mijn leven begonnen,” juicht Yasmina. „In de kortste keren leerde ik Jacques Esterel kennen... en met hem de alles bereikende catwalk”. De wonderen waren de wereld lang niet uit, want het mirakel der mirakelen moest nog gebeuren : op zekere dag ontdekte Yasmina in zich de kracht om via penseel en palet het merkwaardige van leven en natuur op doek vast te leggen en liet Cupido niemand minder dan Mercatorcommandant Walter Defloor haar weg kruisen...

Geboren op 12 januari 1949 in Outergem komen bij Yasmina Van Hove haar kinderjaren in Koekelberg heel goed voor de geest. Mama Mariette was een heel muzikale sopraan, die daarbij piano speelde. Vader Georges, als architect afgestudeerd, zag het evenwel meer zitten in import en export van kliniekmeubelen. Stabiliteit stond bij hem hoog aangeschreven, terwijl gestrengheid en voornaamheid het herenhuis tenvolle uittekenden.

die eigenlijk contrair waren aan het braaf, kalm meisje dat ze in wezen was en dat in sober Jezuskleed in het pensionaat haar plechtige communie deed. Kostschool waar toendertijd geen jongenshoofd te bespeuren viel...

Op haar 17de was het lager middelbaar achter de rug en lag het in Yasmina's zinnen en wensen een artistiek beroep uit te oefenen. „In de beroepskeuze viel ik op formidabele mensen, die vader konden beïnvloeden om mij naar een artistieke school te sturen waar zowel schoonheidsleer als opleiding tot mannequin tot de vakstudie behoorden. *Papa zei ja... en vanaf dit moment zou ik beginnen leven!*”

— **Wat is het eerste wat men aanleert in de mannequinschool?**

— **Yasmina :** „1. Leer je fouten kennen. Aanvankelijk was er het probleem dat ik 2 cm te klein was. Ik werd - 30 jaar geleden ! — toch door Parijs verkozen : de mannequins waren toen niet zo groot en niet zo beroemd als vandaag de dag. Omwenteling die zich maar de jongste tien jaar manifesteerde.

2. Fotogeniek voorkomen : ik ben vierkantig van gelaat, dus moet ik erover waken dat ik niet en face, maar slechts voor drievierden in de lens kijk. Een vrou-frou zou bijvoorbeeld mijn aangezicht alleen maar verbreden.

3. Wie hoog is van taille met lange benen mag rok noch

ceintuur dragen : in die omstandigheden houdt men het op kleedjes. Ook een blouse, maar dan tot over de taille. Doel is het bovenlichaam langer te laten lijken.”

— **Allemaal beter gezegd dan gedaan...**

— **Yasmina :** „De meeste leerlingen worden in de eerste selecties al *gedecourageerd* en geven het op. We startten met 320 ingeschrevenen, waarvan na drie maanden al de helft wegviel. *Weet je dat helemaal op het einde er maar DRIE het beroep van mannequin hebben uitgeoefend.* Dus alles behalve gemakkelijk...”

— **Straffe tabak zou men zeggen...**

— **Yasmina :** „Menigeen is te vroeg ontmoedigd. De

meesten zijn opgehemeld door ouders of verloofde. Ik was een vechter die niets voor mij en niets achter mij had. Ik was gewoon het met meer tegenkantingen dan aanmoedigingen te moeten stellen.”

Elegance heeft niets met mooi zijn te maken

Op haar 20ste was er nog geen man in Yasmina's leven. Ze dacht er niet aan : hoofdzaak was bereiken wat ze beroepsmatig voor ogen hield.

Toen ik mannequin werd, begon m'n leven

Over haar kinderjaren spreken is het hebben over dromen die zij ooit wilde bewaarheid zien. In de turnkring droomde Yasmina ervan ballerina te worden en hunkerde naar podia. Ze rekende op een aangeboren sierlijkheid en het beheersen van dansritmes. „Ik zweer de dag dat ik alleen zou wonen die ideaalbeelden te zullen waarmaken.”

In die dagen kwam er nog niets uit haar potlood, al had Yasmina wel een gevoel voor kleuren, waarbij vooral contrasten als citroengeel, zwart, fuchsia en groen haar sentimenteel beroerden. Gevoelens

Iets waarvoor ze heel haar jonge leven had gevochten? Toen Yasmina op haar 21ste alleen ging wonen, dacht ze er geen seconde aan deze verworven onafhankelijkheid aan huwelijk en huishouden te vergoien...

— **Jouw eerste contact met Jacques Esterel?**

— **Yasmina:** „Ieder jaar was er tussen de mannequinscholen een *Concours d'Élégance* waarop de beste mannequin van België werd verkozen. Talentenjacht waarop afgevaardigden van Jacques Esterel als jury aantraden om mannequins aan te duiden die straks de Franse collecties in België zouden presenteren. Ik was 19 en beleefde het gelukkigste moment van mijn leven toen ik laureaat van het concours werd.”

— **Hoe ervaaarde jij Jacques Esterel?**

— **Yasmina:** „Een formidabele, lieve mens die mij begroette met *j'ai confiance en vous...*, meteen het mooiste wat hij mij ooit toesprak. Hij stond volledig achter mij: ik was de enige die in België voor hem werkte... De collecties, waar ik ook tussenliep,

werden eerst in Parijs voorgesteld in de faubourg Saint-Honoré.”

— **Iets over de magie van de catwalk?**

— **Yasmina:** „Wat een geluk die mooie kleren te mogen aantrekken: die creaties als magnifiek toisiel op je schouders te voelen en met die chique stukken heupwiegend de catwalk op te gaan... Het hieropvolgend applaus voor kledij en mannequin zijn onbeschrijflijk!”

— **Gevoelig aan plankenkoorts?**

— **Yasmina:** „Ik heb iedere keer plankenkoorts. De meeste mannequins ontkomen hier trouwens niet aan: voorbereiding, stress en koorts van de createurs achter de schermen die niet weten hoe de reacties van het publiek zullen zijn, vallen allemaal op je schouders. Van zodra je het podium opstapt, is heel dat zenuwachtige circus compleet verdwenen.”

— **Als mannequin: is vrouwelijk zijn belangrijker dan gewoon schoon zijn?**

— **Yasmina:** „Je moet absoluut geen schone griet zijn om elegant te zijn... Stijl hebben heeft niets met ordinaire schoonheid te maken. De Fransen verwoorden het met *avoir du chien*, wat vrij vertaald neerkomt op sex appeal hebben.”

— **De macht van een pasdame?**

— **Yasmina:** „Een mannequin met klasse presenteert met liefde zowel iets lelijk als iets fraai. Haar bijzondere kracht is het eventueel minder mooie een sublieme touch te geven: de manier om een kraag recht te zetten, heeft niets met de snit te zien... maar wel met de persoonlijkheid van de mannequin. Een mouw opsloven kan op slag een lelijk stuk tot in het bloed kruipende elegance verheffen!”

— **Nog van die geheime toemaatjes...**

— **Yasmina:** „Een mannequin komt naar de modeshow met al haar hoeden, schoenen en valse juwelen. Een model die ongeveer 22 stukken showt, past hoeden en schoenen aan bij de kledij die moet gepresenteerd worden. Zo kan een kleed met grauwe tint opgefrist worden met een mooie hoed, zodat het geheel de nodige elegantie niet ontloopt. De geraffineerde aanpak mag in de modeshow heus niet ontbreken.”

Uit mannequin ontsproot kunstschilder

Voor haar 20ste had Yasmina nog nooit getuigenis afgelegd iets kunstig op papier te kunnen zetten. Het artistieke mirakel zou zich voorgedaan hebben vanuit de mannequinschool: „Het wordt je aangeleerd jezelf of een ander te maquilleren. Je brengt iets in je

gezicht naar voren of je laat iets anders wat vervagen. Doordat mijn ogen eerder klein waren, was een accentuatie aangeprezen... daar waar een neutrale kleur beter afkwam voor mijn wat grotere mond. Let op, iedere mens heeft iets: de ene heeft een korte neus, de andere een ware gok. Maquillage kan vaak iets verdoezelen waarmee catwalk en modefotografie maar kunnen gediend zijn.”

Door het maquilleren begon Yasmina schetsen te maken. Zo kwam het dat de liefde en overgave voor haar beroep, in haar onbewust sluimerende gaven wakker maakten. Toen ze eens voor kunstschilder Jules Lempereur een schets maakte, viel deze bijna achterover: „Mon Dieu”, zei hij, „ik heb de indruk dat jij over een aparte gave beschikt”, waarna hij voorstelde een paar lessen in het kunstenaarsmêtier te geven.”

— **Welke boodschap wil je kwijt als kunstenaar?**

— **Yasmina:** „Waar ik al altijd meevonde met de mens, trok ik steeds de humanitaire problematiek ter harte. Na mijn huwelijk met Mercatorcommandant Walter Defloor wilde ik op mijn manier mijn echtgenoot gelukkig maken. Waar ik vroeger nooit schepen of ander maritiem had geschilderd, begaf ik me toen met penseel en palet ter zee en oceanen. Iets wat de op rustgestelde Walter wel heel gelukkig maakte...”

— **Plaats voor romantiek en sentiment?**

— **Yasmina:** „Een mens heeft het af en toe nodig te zweven boven de al eens harde werkelijkheid. Op een podium heb je wél het innerlijke, wonderlijke gevoel... maar je mag het niet naar buiten uiten. In de schilderkunst hoef je je niet te beheersen. Na de portretten maakte ik het mee dat mijn creaties vaak een vorm van agressie niet konden loochenen. Mijn overgevoeligheid zal daar wel duidelijk iets mee te maken hebben.”

— **Je hebt blijkbaar geen atelier...**

— **Yasmina:** „Mijn werkplaats is de straat, is de wereld... Ik sta voor een stuk doek en geniet van de cosmische sfeer. Over het algemeen doe ik dan nog mijn schoenen uit... vooraleer barvoets mijn doek met verven te bestrijken. Schilder ik ergens in de Meeckerkse boerenbuiten dan word ik dronken van de geuren van de natuur. De odeur van de *campagne* met zijn weiden, bomen, grachten en beesten remloos opsnuivend, stijgt alles langs mijn in de grond gewortelde benen naar omhoog: naar vingers en penseel, die de extase op het doek loslaten...”

— **Wat is Oostende voor jou?**

— **Yasmina:** „De plaats waar de bloemknop tot ware volwassenheid ontsproot en als Yasmina tot volledige bloei kwam. Buiten de zee is Oostende al evenzo de grond waar mijn persoonlijkheid nog meer uitdeint naar een steeds verder reikende kunstbelevens...”

Yasmina zou graag arme gezinnen in kunst betrekken

„Mijn kleur is okergeel”

Een stuk residentiële Groentenmarkt, ofte een knipoog van de zuiderse Provence door Yasmina, de persoonlijkheid die door bijna iedere Oostendenaar is gekend... en dan weer ook niet. Toen ze 23 was, kocht ze een appartement in de Mariakerkse Troonstraat, rechtover de Derbylaan.

Verblijvend in Brussel zakte Yasmina in de weekends af naar Oostende. In 1983 trok ze met enkele hoofdstedelijke verstokte vrijgezellen naar het casino-kursaal, waar een vernissage van Salvador Dali liep. En voilà, daar begon het sprookje : verliefdheid op het eerste zicht en Yasmina zou er nooit meer in slagen de zeilen en masten van Walter Defloors Mercator te ontwarren.

Winterse steenbok

Al is het thema natuurlijk altijd bepalend, dan heeft iedere kunstenaar nog altijd zijn preferentiekleuren. De tint die Yasmina aan het hart ligt is

Op haar 23ste kocht Yasmina een appartement langs de Troonstraat. Nu woont ze met echtgenoot Walter Defloor op de Groentenmarkt.

okergeel. Van die limonieten geardheid getuigen de tasjes voor het petit-déjeuner...

— **Mist, wolken, zon, agressie, blijheid...**

— **Yasmina :** „Eigenlijk hou ik van alle schakeringen, zelfs de regen kan magnifiek zijn : remember Gene Kelly's „Sin-

ging in the rain”. België is voor de kunstenaar zowaar een mekka van sferische verscheidenheden : achter de somberste wolk kan een zon schuilen die in de kortste keren de paraplu strontbelachelijk maakt ! Ik zou heus niet in Spanje willen wonen. Het is er gewoon

monotoon. Daarbij ben ik in januari geboren, dus een winterse steenbok !”

— **Impressionisme en magisch realisme doen het ?**

— **Yasmina :** „De onmiddellijke weergave van het geziene, zonder opzettelijke veranderingen en literaire bestanddelen, moet zowat het impressionisme zijn : er wordt meestal buiten geschilderd om een directer contact met het onderwerp te verkrijgen. Het magisch realisme zou een nieuwe objectiviteit of nieuwe zakelijkheid moeten voorstellen, die op zich een reactie op het expressionisme zou kunnen genoemd worden. Komt er op neer de wereld weer te geven waarin de kunstenaar zelf leeft.”

— **Na adembenemende catwalk en de duik in het reële kunstenaarsschap, wat zou je zeker nog eens willen meemaken ?**

— **Yasmina :** „Met magnifieke tentoonstellingen bekend geraken in Parijs. Wat ik zeker zou willen, dat er met de tijd posters van mijn schilderijen zouden gemaakt worden, die over heel de wereld worden verspreid zodat in arme gezinnen eveneens een prachtige zeilmaster of een sidderende brok natuur het interieur zouden sieren !”

(ET)

Toen Yasmina op 18 december 1982 de huwelijksring werd aangeschoven, trouwde ze niet alleen Mercatorcommandant Walter Defloor maar evenzo het hele maritiem en toerismestad Oostende in het bijzonder. Met manlief trok ze op huwelijksreis naar 't wolkenkrabende New York en mocht naderhand voor ruim twee jaar mee naar Uganda, waar Walter inheemse bemanningsleden voor het vrachtschip Kawa zou opleiden. Uganda, waar vroeger alleen maar rijke mensen naartoe trokken, noemt Yasmina de parel van Afrika. Daar waar natuur, mensen en prachtige vogels — toeristisch — als een teug aards paradijs geconsommeerd worden en de vrouwen er, fier en mooi, van een ongekende persoonlijkheid getuigen. Vandaag residerend vier hoog aan de Groentenmarkt voelt Yasmina op enige wijze 't hart van Oostende kloppen. Een bron van warmte die ze alleen verlaat voor zeedijkpromenade en pier. Ten ware ze met Walter naar een nightclub trekt, waar ze in de kortste keren met een flamenco felle Spaanse ritmes aan flarden stamp!

In de modewereld bleef de tijd niet stilstaan. Volgens Yasmina waren de mannequins vroeger niet zo bekend als nu en werd er ook niet zoveel publiciteit rond gemaakt. Wat niet wegneemt dat ze goed haar brood verdiende. Op zeker ogenblik wisselde Yasmina drie maanden catwalk af met drie maanden kunstschilderen. We maken er Yasmina op attent dat vandaag zo opvallend veel bloot op de catwalk showt. „Voor mij hoeft dat geenszins”, reageert ze, „er zijn vandaag evenwel zodanig veel couturiers dat de ene de andere tracht te overbluffen, wat tot zulke naakttoestanden leidt...”

In het bovenste schof

Haar allereerste tentoonstelling hield Yasmine ooit in het gemeentehuis van De Haan. Haar 42 werken kenden een groot succes. Daarna kwam Lexus Brussel aan de beurt : een expositie die samenliep met een Toyota-tentoonstelling.

— **Yasmina :** „Toen de Mercator in de Royal Yachting Club lag, exposeerde ik daar mijn werken. Via het bezoekende *Grand Voiliers* uit Parijs zouden twee van mijn stukken voor expositie naar een Parijse museum verhuizen. Men nam intussen terug contact op om tegen het jaar 2000 al weer twee nieuwe werken in Parijs tentoon te stellen. Dit keer zou het om een concours gaan.”

— **Je vertoeft 21 jaar in Oostende...**

— **Yasmina :** „Een tijd die mij niet ongenegen was, als je weet dat ik — op speciale vraag — burgemeester Jan Piers en schepen Jan Felix op doek vereeuwigde. Voor Jan Piers kwam de bestelling vanwege het gemeentebestuur, dat het schilderij schonk bij het op rustgaan van zijn burgemeester na 25 jaar bedrijvigheid.”

— **Mannequin werd huisvrouw...**

— **Yasmina :** „In de tijd van de modeshows heb ik nooit moeten koken. Ik leefde en bewoog in hotels en kwam slechts buiten de seizoenen naar huis. Maar Walter heeft me naderhand leren koken. Hij is tevreden van zijn *fricot* : 't moet, want we gaan zelden op restaurant !”

— **Hoe veel hou je van Brussel ?**

— **Yasmina :** „Tijdens mijn catwalkjaren kon er niets boven Brussel. Onze hoofdstad is gewoonweg ziel, kern en middelpunt van Europa ! Vertrekkende van mijn beroep is alles in Brussel begonnen.”

— **Hoe veel hou je van Oostende ?**

— **Yasmina :** „De Koningin der Badsteden zit bij mij gewoon in het bovenste schof. Ik zou er altijd willen wonen. Ik bloeide er open als mens en ben er steeds meer en meer beginnen van houden. Als dank voor dit geluk, ben ik bezig alle hoeken en kanten van Oostende te schilderen... als getuigenis van mijn liefde !” (ET)